

ע"פ 4837/20 - עלי חליליה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 4837/20

לפני: כבוד השופט ד' ברק-ארז

המבקש: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בנצרת מיום 8.6.2020 בת"פ 67343-03-17 שניתן
על-ידי כבוד השופט ג' אזולאי

בשם המבקש: עו"ד מיכאל כרמל, עו"ד דן אסלן

בשם המשיבה: עו"ד שרית חתוקה

החלטה

1. בפני בקשה לעיכוב ביצוע של עונש המאסר בפועל שנגזר על המבקש בבית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית משפט לנוער ביום 8.6.2020 (ת"פ 67343-03-17, השופט ג' אזולאי), וזאת עד להכרעה בערעור שהגיש לבית משפט זה.

2. ביום 23.10.2019 הורשע המבקש בביצוע העבירות של רכישה והחזקה של נשק לפי סעיף 144(א) רישא

עמוד 1

לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) וסחר בנשק לפי סעיף 144(ב) לחוק, בגדרם של שני אישומים. בהמשך לכך, ביום 8.6.2020 נגזר על המבקש עונש של מאסר בפועל בן 32 חודשים בניכוי ימי מעצרו, לצד מרכיבי ענישה נוספים. כן נקבע, כי על המבקש להתייצב לריצוי עונש המאסר ביום 22.7.2020.

3. המבקש הגיש ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי המכון כלפי הכרעת הדין וגזר הדין כאחד, ובצדו בקשה לעיכוב ביצועו של עונש המאסר בפועל.

4. במסגרת בקשתו, מטעים המבקש כי הערעור מכון במידה רבה כלפי הכרעת הדין, וכי לעובדה זו משמעות רבה בהקשר הנוכחי (בהפניה לע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(3) 769 (2000)). כן טוען המבקש כי הוא משוחרר כבר זמן ארוך בתנאים מגבילים שאותם הוא לא הפר, מתפקד באופן חיובי ואף עובד. המבקש טוען כי סיכויי הערעור, אשר מתייחס בין היתר לקבילותה של ההודאה שמסר במהלך חקירותיו, אינם קלושים. עוד מטעים המבקש כי תקופת המאסר שנגזרה עליו איננה מצמיחה חשש להימלטות מהדין ומוסיף כי במקרים דומים בית משפט זה נעתר לבקשה לעיכוב ביצוע.

5. מנגד, המדינה מתנגדת לבקשה. המדינה טוענת כי סיכויי הערעור אינם מן הגבוהים, מאחר שהערעור מתייחס בעיקרו לממצאי עובדה ומהימנות. זאת ועוד, המדינה מטעימה כי תקופת המאסר שנגזרה על המבקש משמעותית, כך שאין חשש כי ערעורו יתייתר עד שישמע.

6. הדיון בבקשה התקיים ביום 19.7.2020. בא-כוחו של המבקש הציג בו את עיקרי טענותיו ואילו באת-כוח המדינה חזרה על טענתה כי סיכויי הערעור על הכרעת הדין אינם גבוהים בשים לב לכך שהוא מכון כנגד ממצאי עובדה ומהימנות מובהקים. באת-כוח המדינה הוסיפה והבהירה כי המדינה לא תתנגד לדחייה קלה של המועד שנקבע לריצוי עונש המאסר לצורך התארגנות. בתום הדיון הוריתי על עיכוב ביצוע זמני עד למתן החלטה אחרת.

7. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים אני סבורה שדין הבקשה להידחות. אכן, צודק בא-כוח המבקש, כי יש משמעות לכך שהערעור מוגש כנגד הכרעת הדין, ולא כנגד גזר הדין בלבד. אולם, מדובר באחד מהשיקולים שיש לבחון כחריג לכלל שלפיו אין בהגשת הערעור כשלעצמה כדי לעכב את ביצועו של עונש מאסר אלא בנסיבות מיוחדות, וזאת גם אם הוגש ערעור על הכרעת הדין (ראו למשל: ע"פ 2776/10 מצליח נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (18.4.2010); ע"פ 9302/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (7.12.2017)). חשוב להוסיף, מבלי לנקוט עמדה, כי חרף העובדה שערעורו של המבקש נסב אף על הכרעת הדין, טענותיו מכוונות בעיקרן כנגד ממצאי עובדה ומהימנות. באשר לעונש המאסר בפועל, יש לומר כי זה אינו קצר במיוחד, כך שהדיון בו לא יתייתר אף אם המבקש יחל לרצות את מאסרו (ראו והשוו: 6395/13 אלסאלם נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (30.9.2013); ע"פ 789/19 אזיב נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (1.2.2019)).

8. עם זאת, בהתחשב בצורך לתת למבקש שהות להתארגנות, שבו מכירה כאמור גם המדינה, אני מורה שהמבקש יתייצב לריצוי מאסרו ביום 23.8.2020.

9. סוף דבר: הבקשה לעכב את ביצוע עונש המאסר שהוטל על המבקש נדחית בעיקרה, בכפוף לאמור בפסקה 8

לעיל. המבקש יתייצב לריצוי עונשו בימ"ר קישון ביום 23.8.2020 עד לשעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון.
על המבקש לתאם את הכניסה למאסר כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר,
טלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, ב' באב התש"ף (23.7.2020).

ש ו פ ט ת
